

תת"ע 7060/03/15 - מדינת ישראל נגד מחמד חסין מחמד חסין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7060-03-15 מדינת ישראל נ' מחמד חסין
בפני כבוד השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד חסין מחמד חסין

הנאשם

הכרעת דין

האשמה ומהלך הדיון:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הפרעה לתנועה לפי תקנה 21(ב)(3) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 24.10.14 בשעה 22:10, נהג הנאשם במונית ברחוב נחלת שבעה בירושלים וגרם לעיכוב התנועה.
3. נטען בכתב האישום כי הנאשם העמיד את המונית בצד הרחוב באדום לבן כאשר מדובר ברחוב חד סטרי וצר וכתוצאה מכך רכבים לא יכלו לעבור באותו כיוון נסיעה.

התשובה לאישום

4. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום וטען כי עצר את המונית במקום מפאת תקלה. הנאשם טען כי התקלקלה משאבת המים במונית וכי ברשותו אישורים המעידים על כך שבאותו יום בוצע ברכב תיקון במוסך.
5. משכך קבעתי את הדיון לפניי לשמיעת הראיות.

הראיות

6. מטעם התביעה העיד השוטר רס"ל טליס ארוניס (להלן: "השוטר"), אשר הבחין בעבירה וערך לנאשם את הדו"ח (ת/1). לגרסתו, באותו מקום היה עומס תנועה כבד בירידה ברחוב הלל, ובהגיעו לצומת נחלת שבעה הבחין במונית עומדת "בפתח הפניה" שמאלה (עמ' 4, ש' 3-4) באופן המפריע לתנועה

עמוד 1

וחוסם את נתיב נסיעתם של הרכבים המבקשים לפנות שמאלה.

7. מטעם הנאשם העיד **הנאשם בעצמו** והוגשו על ידו קבלות בגין תיקון שבוצע למונית.

דין

האם הנאשם הפריע לתנועה

8. תקנה 21 (ב)(3) לתקנות התעבורה קובעת כי: **"כל עובר דרך חייב להתנהג באופן שלא יפריע את התנועה ולא יעכבנה"**.

9. במקרה דנן, אין מחלוקת שמדובר בכביש חד סטרי. כמו כן אין מחלוקת כי הנאשם העמיד את רכבו בפתח הכניסה לאותו רחוב מצד ימין. גדר המחלוקת נעוץ בשאלה האם העמדת הרכב באותו מקום גרמה הפרעה לתנועה ואם לאו.

10. הנאשם טען כי אמנם הכביש חד סטרי אולם לטענתו מדובר בכביש רחב כך שהעמדת הרכב באותו המקום לא הפריעה לתנועה ולא נוצר עיכוב תנועה בעטייה.

11. לעומת זאת, השוטר טען בעדותו כי כאשר הגיע מרחוב הלל ופנה שמאלה מצא כי המונית עומדת מיד לאחר הכניסה שמאלה, וגילה שהעיכוב בתנועה בירידה ברחוב הלל היה בגלל אותה מונית שהפריעה לרכבים שביקשו לפנות שמאלה. לטענתו, נוצר פקק תנועה של רכבים שעמדו מאחורי רכבו של הנאשם, בהם גם הרכב המשטרתי.

12. אציין כי לא הוצג לפני כל נימוק שיש בו לבסס הנחה שהשוטר טעה או לא דיבר אמת. בהעדר טענות של ממש כנגד הגינותו של השוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק וביהמ"ש יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות (ע"פ (י-ם) 2416/08 **גלבע נ' מדינת ישראל**).

13. השוטר היה עקבי בעדותו ונצמד בגרסתו לדברים שציין בדוח, ולא מצאתי סיבה כלשהי לפקפק בגרסתו. בנסיבות אלה, לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, אני קבוע כי המאשימה הצליחה להוכיח את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק.

התקלה ברכב

14. הנאשם העלה טענה לפיה רכבו עמד במקום בגלל תקלה שארעה לרכב. ברור שאם טענתו זו תתקבל, הרי יש בדבר כדי לפטור את הנאשם מהעבירה של הפרעה לתנועה. אם תאמר שרכבו של הנאשם היה מקולקל ולא נתאפשר לו להזיזו מהמקום, ועקב אותן נסיבות נוצר עיכוב לתנועה, הרי שמדובר במצב חריג שלא נכנס לגדר אותן התנהגויות רצוניות, כי אם במצב חירום שנכפה עליו.

15. על מנת לאשש את טענתו כי העצירה במקום הייתה בשל תקלה ברכב, הוגש לבית המשפט "כרטיס עבודה" ו"קבלה" נושאים תאריך 24.10.14 לפיהם הרכב היה בטיפול במוסך ליום אחד ובוצעה החלפת משאבת מים בגינה שולם סך של 150 ₪.

16. אציין כי בעת חקירתו הנגדית עומת הנאשם עם העובדה, הכיצד הוא תיקן את הרכב במוסך הנמצא

באזור תלפיות בירושלים, ביום ששי בשבוע, כאשר העבירה למעשה היתה ביום ששי בלילה בשעה 22:00. כלומר אין זה עולה על הדעת שהתקלה תתגלה בשעה 22:00 והתיקון יבוצע באותו היום כאשר למעשה המוסך סגור.

17. בתשובה לכך העלה הנאשם את הטענה כי התיקון ברכב היה בבוקר של אותו יום וכי הוא עבד ונסע עם המונית מספר שעות אולם, במהלך עבודתו הרכב התחמם והיה "צריך לעצור בצד לבדוק מה קורה עם הרכב" (עמ' 4, ש' 28-29).

18. הקבלה אותה הציג הנאשם לטענתו היתה בגין תיקון שבוצע לרכב לפני מועד העבירה ולא אחריו. הנאשם לא הציג כל ראיה לכך שלאחר ביצוע העבירה בוצע ברכב תיקון נוסף ואף לא קרא לעדות מי מבעלי המקצוע במוסך אשר ביצע את התיקון ברכב על מנת להעיד כי התיקון היה כושל או כי הרכב אכן התקלקל לאחר אותו תיקון.

19. אציין כי לא השתכנעתי שהעמדת המונית דווקא באותה נקודה היתה הכרחית בגלל אותה תקלה והראיה היא שלאחר שהמטרה הגיעה למקום הזיז הנאשם את רכבו והחנה אותו במקום בטוח יותר שלא מהווה הפרעה או עיכוב לתנועה.

20. מקובלת עליי גרסת המאשימה כי הנאשם העמיד את המונית שלו בפתח הכניסה לרחוב על מנת לאסוף נוסעים שיוצאים מאזור הפאבים והמסעדות שנמצאות במדרחוב הסמוך, ולא כפי שהנאשם טוען כי רכבו היה תקול.

21. בנסיבות אלה לא מצאתי לקבל את גרסת הנאשם ועל כן לא מרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

22. בטרם סיום, אבקש להעיר כי נסיבות ביצוע העבירה היו מפורטות דיו ואף עלה כי הן כללו התנהגות מצד הנאשם שאיננה מכבדת נהג מונית שאמור לשמור על אורך רוח, נימוס וסובלנות. נטען כי הנאשם ירק על ניידת המשטרה, דפק עליה וכינה את השוטר "גזען". חרף כך הוא הועמד לדין רק בגין עבירה של הפרעת תנועה ולטעמי חסד עשתה המאשימה שלא ביקשה לתקן את כתב האישום ולהעמידו לדין בגין עבירות חמורות יותר. התנהגות הנאשם בעת מסירת עדותו בבית המשפט גם היא לא היתה "רגועה", זאת בלשון המעטה, והדבר רק מסביר את אשר התרחש בעת האכיפה. יש לקוות כי הנאשם יפנים את חומרת הדברים ויפיק את הלקחים לעתיד.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ה, 06 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים